

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 kwietnia 2022 roku

Sąd Rejonowy w Goleniowie w Wydziale II Karnym w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Magdalena Żmijewska

Protokolant : Anna Pietsch

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 10 marca 2022 r., 05 kwietnia 2022r sprawy:

R. M. (1) nazwisko rodowe P., córki M. i A. z domu Ż., urodzonej (...) w N., nie karanej

oskarżonej o to, że:

w okresie od 1 lipca 2020 roku do 31 lipca 2021 roku w N. uchylała się od ciężącego z mocy wyroku Sądu Okręgowego w S. z dnia 26 listopada 2018 roku, sygn. akt (...) obowiązku alimentacyjnego na rzecz dzieci J. G. (1) i J. G. (2) w kwocie po 400 złotych miesięcznie na każde z dzieci, poprzez niełożenie na ich utrzymanie, co spowodowało zaległości alimentacyjne stanowiące równowartość co najmniej trzech świadczeń okresowych, czym naraziła pokrzywdzonych na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych i zmusiła do korzystania ze świadczeń z Ośrodka Pomocy Społecznej w N.,

tj. o czyn z art. 209 § 1a k.k.

uznaje oskarżoną R. M. (1) za winną popełnienia zarzucanego jej czynu kwalifikowanego z art 209 § 1a k.k. przy ustaleniu, iż czyn ten został popełniony w okresie od 10 grudnia 2020r do 31 lipca 2021r a obowiązek alimentacyjny wynikał w tym okresie z wyroku Sądu Okręgowego w S. z dnia 16 września 2020r sygn. akt (...) i za ten czyn na podstawie art. 209 § 1a k.k. oraz art. 34 § 1 i § 1a pkt 1 k.k. w zw. z art. 35 § 1 k.k. wymierza jej karę 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin miesięcznie;

na podstawie art. 34 § 3 k.k. w zw. z art. 72 § 1 pkt 3 k.k. zobowiązuje oskarżoną do wykonywania ciężącego na niej obowiązku łożenia na utrzymanie J. G. (1) i J. G. (2) poprzez płacenie rat alimentacyjnych;

na podstawie art. 627 k.p.k. oraz art. 2 ust. 1 pkt. 2 i ust. 2 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w całości oraz wymierza jej opłatę w kwocie 120 (stu dwudziestu) złotych.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	Wyrok Sądu Rejonowego w G. II Wydział Karny z dnia 19 kwietnia 2022r sygn akt II K 1082/21	

<p>Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.</p>			
<p>USTALENIE FAKTÓW</p>			
<p>Fakty uznane za udowodnione</p>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	R. M. (1)	w okresie od 1 lipca 2020 roku do 31 lipca 2021 roku w N. uchylała się od ciężącego z mocy wyroku Sądu Okręgowego w S. z dnia 26 listopada 2018 roku, sygn. akt (...) obowiązku alimentacyjnego na rzecz dzieci J. G. (1) i J. G. (2) w kwocie po 400 złotych miesięcznie na każde z dzieci, poprzez nielożenie na ich utrzymanie, co spowodowało zaległości alimentacyjne stanowiące	

		<p>równowartość co najmniej trzech świadczeń okresowych, czym naraziła pokrzywdzonych na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych i zmusiła do korzystania ze świadczeń z Ośrodka Pomocy Społecznej w N.,</p> <p>tj. o czyn z art. 209 § 1a k.k.</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>Postanowieniem z dnia 26 listopada 2018r, wydanym w sprawie o sygn akt (...), Sąd Okręgowy w S. zasądził od R. G. (obecnie M.) na rzecz małoletnich J. G. (2) i J. G. (1) tytułem zabezpieczenia roszczenia alimentacyjnego kwoty po 400zł miesięcznie na każde z dzieci.</p> <p>Wyrokiem z dnia 16 września 2020r (sygn akt (...)) Sąd Okręgowy w S. rozwiązując przez rozwód małżeństwo stron z winy R. M. (1) jednocześnie wykonanie władzy rodzicielskiej nad małoletnimi dziećmi powierzył ojcu W. G. (1) i zasądził od R. G. na rzecz małoletnich J. i J. G. (1) alimenty w kwocie po 400zł miesięcznie na każde z dzieci</p> <p>Ponieważ oskarżona nie wywiązywała się z nałożonego na nią ww.</p>	<p>Zeznania :</p> <p>W. G. (1)</p> <p>Zeznania w części:</p> <p>A. P.</p> <p>I. R.</p> <p>R. M. (2)</p> <p>Dokumenty:</p> <p>Odpis wyroku</p> <p>Kopia postanowienia</p> <p>Dokumentacja z (...)</p> <p>Dokumentacja komornicza</p> <p>Dokumentacja ZUS</p> <p>Karta karna</p> <p>Dane osobopoznawcze</p> <p>Opinia sądowo-psychiatryczna</p>	<p>k. 11-12, 85v</p> <p>k. 94</p> <p>k. 94v</p> <p>k. 94v-95</p> <p>k. 93</p> <p>k. 30</p> <p>k. 2-5</p> <p>k. 25-30, 91</p> <p>k. 17</p> <p>k. 35</p> <p>k. 41, 43</p> <p>k. 51-54</p>	

orzeczeniami obowiązku ojciec małoletnich W. G. (1), pod którego opieką pozostawały małoletnie dzieci otrzymywał od października 2020r świadczenie z funduszu alimentacyjnego.

Korzystał też z pomocy w postaci zasiłku rodzinnego wraz z dodatkiem oraz pobierał świadczenie z programu 500+

W tym okresie ojciec małoletnich zamieszkał wraz z dziećmi u swoich rodziców w mieszkaniu trzypokojowym.

Dziadkowie pomagali W. G. (1) w opiece nad dziećmi, on sam pracując w firmie (...) (w której uzyskiwał wynagrodzenie w kwocie (...)) z zarobionych pieniędzy w zamian za udzielaną mu pomoc wspomagał swoich rodziców w utrzymaniu domu.

Prowadzący egzekucję komornik sądowy przy Sądzie Rejonowym w G. wykazał, iż w okresie od lipca 2020r do 31 lipca 2021r na poczet alimentów uzyskał kwoty : 200zł w lipcu 2020r, 100zł w sierpniu 2020r, 100zł w październiku 2020r. Zaległość oskarżonej wynosiła:

- z tytułu alimentów zaległych dla wierzyciela 10 314,77zł

- z tytułu świadczeń wypłaconych z Funduszu

Alimentacyjnego 27
005,74zł

Oskarżona R. M. (1) była zarejestrowana jako bezrobotna w Urzędzie Pracy bez prawa do zasiłku w okresie od 27.09.2017r do 09.12.2020r

Następnie od 10.12.2020r do 14.01.2021r pracowała w (...) S.A.

W okresie od 24.02.2021r do 25.05.2021r została zatrudniona w sklepie (...) przez S. N..

Od rozstania z oskarżonym, jeszcze przed orzeczeniem rozwodu oskarżona R. M. (1) pozostaje w nowym związku z R. M. (2). Ze związku tego pochodzi dwoje dzieci – córki - w wieku 5 i 3 lata (urodzone w (...)r i (...)). Oskarżona mieszka wraz z córkami i ich ojcem korzystając z tego, że nowy partner był w stanie utrzymać ją i pochodzące z ich związku dzieci.

Od października 2021r oskarżona pracuje jako (...) uzyskując wynagrodzenie w kwocie (...).

W opiece nad dziećmi oskarżona mogła liczyć na pomoc teściowej I. R. i swojej mamy A. P..

Oskarżona nie była uprzednio karana sądownie

<p>Badający oskarżoną biegli psychiatrzy zgodnie wskazali, iż badana nie cierpi z powodu choroby psychicznej w sensie psychozy ani upośledzenia umysłowego. W czasie dokonania zarzucanych jej czynów nie miała z przyczyn chorobowych ograniczonej w stopniu znacznym ani zniesionej zdolności do rozpoznania znaczenia czynu i kierowania swoim postępowaniem. Jest zdolna do samodzielnej i rozsądnej obrony.</p>			
<p>Fakty uznane za nieudowodnione</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</p>	
<p>1.</p>	<p>R. M. (1)</p>	<p>Czyn z art. 209§1a k.k.</p>	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	
<p>Okoliczność podnoszona przez oskarżoną i powołanych przez obrońcę świadków, iż uczestniczyła ona finansowo w kosztach utrzymania dzieci</p>	<p>Wyjaśnienia oskarżonej Zeznania w części: A. P. I. R. R. M. (2)</p>	<p>k. 37-38, 85v k. 94 k. 94v k. 94v-95</p>	
<p>OCena DOWOdów</p>			

Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
	<p>Zeznania :</p> <p>W. G.</p> <p>A. P.</p> <p>I. R.</p> <p>R. M. (2)</p> <p>Dokumenty:</p> <p>Odpis wyroku i postanowienia</p> <p>Dokumentacja z (...)</p> <p>Dokumentacja komornicza</p> <p>Dokumentacja z PUP</p> <p>Dokumentacja z ZUS</p> <p>Dokumenty złożone przez oskarżoną</p>	<p>Sąd dał wiarę zeznaniom W. G. (1), albowiem w zakresie uchylania się od obowiązku alimentacyjnego przez oskarżoną były one spójne i logiczne.</p> <p>Nie budzą wątpliwości Sądu zeznania ojca małoletnich w zakresie wskazanych przez świadka potrzeb dzieci oraz sytuacji materialnej, osobistej i zawodowej świadka. W. G. (1) zeznawała spójnie i konsekwentnie przez cały okres trwania postępowania.. Z uwagi na powyższe Sąd uznał za wiarygodne w pełni zeznania ww. i na ich podstawie dokonał ustalenia wskazanych faktów. Zeznania te znalazły potwierdzenie w zgromadzonych w sprawie dowodach z dokumentów. W. G. (1) przyznał, że dzieci mają zaspokojone podstawowe potrzeby życiowe albowiem otrzymuje świadczenia z Funduszu Alimentacyjnego i z (...), a w opiece nad dziećmi wspierają go jego rodzice</p> <p>Słuchani na wniosek obrońcy świadkowie przyznali, iż oskarżona</p>	

	<p>nie wywiązywała się w sposób systematyczny z obowiązku łożenia rat alimentacyjnych.</p> <p>Przyznawali, że dawała jeśli miała a nie było to systematyczne. W tym zakresie sąd uznał zeznania te za wiarygodne</p> <p>Sąd dał wiarę zebranych w sprawie dowodom z dokumentów przedłożonych przez Komornika, Ośrodek Pomocy Społecznej, ZUS oraz uzyskanych z Sądu Okręgowego. Wskazane w nich informacje wzajemnie się uzupełniają dokumentując zarówno sytuację oskarżonej jak i małoletnich pokrzywdzonych.</p> <p>Sąd przyjął w poczet materiału dowodowego przedłożone przez oskarżoną dokumenty wskazujące na dokonywane przez nią wpłaty. W istocie dokumenty te są zgodne z tym co w tym zakresie wskazał komornik, lub nie dotyczą okresu objętego aktem oskarżenia</p>	
<p><i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i></p>		

Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
	<p>Wyjaśnienia oskarżonej</p> <p>Zeznania świadków</p>	<p>Wyjaśnienia oskarżonej jak i zeznania powołanych przez obrońcę świadków, w których wskazywali oni na okoliczności mające uzasadniać przyjęcie, że oskarżona poprzez liczne zakupy uczestniczyła finansowo w kosztach utrzymania dzieci sąd uznał za niewiarygodne.</p> <p>Ani oskarżona ani świadkowie nie potrafili wskazać konkretnie co i kiedy kupiła dzieciom oskarżona oraz jak to się miało do ich aktualnych wówczas potrzeb oraz jakiej było wartości. Zeznania te są też wewnątrznie sprzeczne bo jeśli było tak jak wskazuje na to i oskarżona i świadkowie tj. że nie płaciła ona alimentów albowiem nie miała pieniędzy, bo nie pracowała opiekując się dziećmi pochodzącymi z nowego związku - to za co w tym samym czasie kupowała ona tak wiele rzeczy J. i J..</p>	
<p>PODSTAWA PRAWNA WYROKU</p>			
	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Oskarżony</p>	
<p>#</p>	<p>Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia</p>		

	postępowania zgodna z zarzutem		
Zwiąźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwiąźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
R. M. (1) została oskarżona o popełnienie czynu kwalifikowanego z art. 209§1a k.k. tj o to, że w okresie od 1 lipca 2020 roku do 31 lipca 2021 roku w N. uchylała się od ciężącego z mocy wyroku Sądu Okręgowego w S. z dnia 26 listopada 2018 roku, sygn. akt (...) obowiązku alimentacyjnego na rzecz dzieci J. G. (1) i J. G. (2) w kwocie po 400 złotych miesięcznie na każde z dzieci, poprzez niełożenie na ich utrzymanie, co spowodowało zaległości alimentacyjne stanowiące równowartość co najmniej trzech świadczeń okresowych, czym naraziła pokrzywdzonych na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych i zmusiła do korzystania ze świadczeń			

z Ośrodka Pomocy Społecznej w N..

Strona przedmiotowa przestępstwa stypizowanego w § 1a wyraża się w uchylaniu się od ciężącego na sprawcy wykonania obowiązku alimentacyjnego określonego co do wysokości. Dla bytu przestępstwa z art. 209 § 1 konieczne jest również, aby łączna wysokość zaległości powstałych wskutek uchylania się od wykonania obowiązku alimentacyjnego stanowiła równowartość co najmniej trzech świadczeń okresowych albo jeżeli opóźnienie zaległego świadczenia innego niż okresowe wynosi co najmniej 3 miesiące.

Analizując znamię narażenia osoby uprawnionej na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych, należy wskazać, że chodzi o konkretne narażenie na to niebezpieczeństwo; mamy zatem do czynienia z przestępstwem skutkowym z zaniechania (a skutkiem jest właśnie to narażenie na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych). „Zakres podstawowych potrzeb życiowych nie jest pojęciem stałym i niezmiennym, lecz zależy od konkretnych warunków społeczno-ekonomicznych

i stanu świadomości społecznej na danym etapie rozwoju społeczeństwa. Im wyższy jest stopień tego rozwoju oraz przeciętny poziom życia obywateli, tym większe i bardziej różnorodne są potrzeby uznawane powszechnie za podstawowe. W szczególności staje się niezbędnym nie tylko zabezpieczenie każdemu człowiekowi minimum egzystencji w postaci środków przeznaczonych na jego utrzymanie: żywności, odzieży, mieszkania itp., ale również – odpowiednio do wieku – zapewnienie mu niezbędnego wykształcenia i przygotowania zawodowego, a także możliwości korzystania z dóbr kulturalnych. [...] Fakt zaspokojenia podstawowych podstaw życiowych uprawnionego kosztem znacznego wysiłku osoby współzobowiązanej do alimentacji albo przez inne osoby, niezobowiązane, nie wyłącza ustawowego znamienia narażenia na niemożność zaspokojenia tych potrzeb" (uchwała SN z 9.06.1976 r., VI KZP 13/75, OSNKW 1976/7–8, poz. 86).

Odnosząc powyższe uwagi do rozpoznawanej sprawy wskazać należy przeprowadzone postępowanie wykazało, iż oskarżona R. M. (1)

została zobowiązana do
łożenia alimentów na rzecz
swoich dzieci na mocy
postanowienia a potem
wyroku Sądu Okręgowego
w S..

Jak przyznała sama
oskarżona i o czym
zestał W. G. (1)
mimo ciążycego na niej
obowiązku w okresie
objętym aktem oskarżenia
nie przekazywała ona
na rzecz dzieci ustalonej
kwoty alimentów, choć od
grudnia 2020r mogła już
pracować i podjęła pracę
najpierw w sklepie (...) a
potem w Ż. a przez to jej
sytuacja materialna – przy
stałym zatrudnieniu – jej
na to pozwalała. Zaległość
powstała wskutek
uchylania się od
wykonania obowiązku
alimentacyjnego stanowiła
równowartość nie mniej
niż 3 świadczeń
okresowych.

Tym samym w sposób
świadomy, wiedząc o
ciążącym na niej
zobowiązaniu oskarżona
nie wypełniała go mając
ku temu możliwość
pozostając w przekonaniu,
iż zwalnia ją z
tego założenie nowej
rodziny a narodziny
(w 2017r i 2019r)
kolejnych dzieci stanowią
dodatkowe i wystarczające
usprawiedliwienie.

Nie mając pomocy ze
strony matki dzieci
W. G. (1) sam
musiał zmierzyć się z

obowiązkiem wychowania i utrzymania J. i J.. Dzięki zaangażowaniu jego i jego rodziców a także przy wsparciu finansowym ze strony (...) możliwym stało się zapewnienie dzieciom prawdziwego domu, jedzenia, ubrania i zabezpieczenia tego co potrzebne było na co dzień m.in. do nauki.

W. G. (1) zeznał, iż podstawowe potrzeby jego dzieci były w okresie objętym aktem oskarżenia zaspokojone, albowiem otrzymywał on pomoc z Funduszu Alimentacyjnego czy z (...). Oznacza to, iż gdyby nie otrzymywał on wskazanego wsparcia, przy braku świadczenia z funduszu alimentacyjnego niepłacenie przez oskarżoną alimentów na utrzymanie małoletnich spowodowałoby niemożność zaspokojenia ich podstawowych potrzeb życiowych. Bacząc na powyższe, w ocenie Sądu, zachowanie oskarżonej naraziło jej dzieci na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych.

W takiej sytuacji zasadnym stało się przyjęcie, iż swym zachowaniem oskarżona wypełniła znamiona czynu z art. 209 § 1a k.k. Będąc bowiem zobowiązana do zapłaty alimentów w kwocie oznaczonej w wyroku sądowym nie

wywiązywała się z tego obowiązku mając ku temu – od grudnia 2020r jako osoba zdrowa, w pełni zdolna do wykonywania pracy - możliwości i w ten sposób narażając dzieci na niemożność zaspokojenia ich podstawowych potrzeb, które tylko dzięki zaangażowaniu ojca i dziadków mogły zostać zaspokojone choć w podstawowym zakresie.

Tymczasem obowiązek alimentacyjny jest obowiązkiem, który winna oskarżona uwzględniać przy podejmowaniu każdej kolejnej życiowej decyzji. Fakt, iż w nowym związku zdecydowała się na kolejne dzieci nie czynił obowiązku względem J. i J. G. (2) nieaktualnym. Potrzeby związane z narodzeniem kolejnych dzieci i ograniczone możliwości zarobkowe nie mogą zaś stanowić usprawiedliwienia dla niewywiązywania się z obowiązku istniejącego przecież od 2018r.

Syn i córka rosną, uczą się, codziennie potrzebują wsparcia w tym również finansowego. Przez zakończenie związku z ich ojcem i chęć ułożenia sobie nowego życia oskarżona nie może ich tego pozbawiać i zrzucić całego ciężaru utrzymania dzieci na W. G. (1).

W sprawie nie zaistniały okoliczności wyłączające bezprawność zarzucanego oskarżonej czynu.

Mając na uwadze rodzaj naruszonego działaniem oskarżonej dobra, którym z mocy art. 209 § 1a k.k. jest rodzina i obowiązek opieki, a chodzi w nim o zabezpieczenie materialnych podstaw egzystencji osób dla sprawcy najbliższych oraz tych, których prawa w tym zakresie zabezpieczone są orzeczeniem sądowym, uwzględniając również rodzaj i rozmiar wyrządzonej szkody oraz motywację jaka kierowała działaniem oskarżonej Sąd uznał iż zachowanie jej cechowała wyższa od znikomej społeczna szkodliwość.

W rozpoznawanej sprawie nie było – przewidzianych prawem – okoliczności wyłączających winę oskarżonej. Wobec powyższego zasadnym stało się przyjęcie, iż w sposób świadomy postąpiła ona wbrew obowiązującej normie prawnej zawartej w art. 209 § 1a k.k.

Mając jednak na uwadze poczynione w sprawie ustalenia faktyczne z których wynika, że po urodzeniu dzieci ze związku z aktualnym mężem oskarżona była zarejestrowana jako bezrobotna bez prawa

do zasiłku do dnia 09.12.2020r sąd ograniczył okres w którym popełnione zostało przestępstwo jego datę początkową wyznaczając na dzień 10.12.2020r. i oznaczając, iż wynikał on z wyroku Sądu Okręgowego w S. z dnia 16.09.2020r			
#	Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się	Przytoczyć okoliczności

		do przypisanego czynu	
R. M. (1)	I II		<p>Sąd wymierzając oskarżonej karę kierował się wytycznymi wskazanymi w art. 53 k.k. działając tym samym według swojego uznania ale w granicach przewidzianych przez ustawę, bacząc jednocześnie by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając przy tym stopień społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do skazanej, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.</p> <p>Czyn zarzucany oskarżonej jest zagrożony karą grzywny, karą ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.</p> <p>Przyjmując na korzyść oskarżonej to, że nie była ona uprzednio karana sędownie ale też mając na względzie długość okresu w jakim zostało popełnione przestępstwo i sposób nastawienia oskarżonej w szczególności, że wołała ona nie podejmować zatrudnienia by nie narazić się na egzekucję komorniczą za uzasadnione sąd uznał wymierzenie jej kary 6 (sześciu) miesięcy</p>

			<p>ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin miesięcznie.</p> <p>Na podstawie art. 34 § 3 k.k. w zw. z art. 72 § 1 pkt 3 k.k. sąd zobowiązał oskarżoną do wykonywania ciężącego na niej obowiązku łożenia na utrzymanie J. G. (1) i J. G. (2) poprzez płacenie rat alimentacyjnych;</p>
<p>1Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
<p>6. inne zagadnienia</p>			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			
<p>KOszty procesu</p>			

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
III	W oparciu o treść art. 627 k.p.k. oraz art. 2 ust. 1 pkt. 2 i ust. 2 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych sąd zasądził od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w całości oraz wymierzył jej opłatę w kwocie 120 (stu dwudziestu) złotych ustalając, iż w sprawie nie zachodzą okoliczności opisane w art. 624 k.p.k.	
1Podpis		